

# The Family Proclamation—Words from God

By Elder Ronald A. Rasband  
Of the Quorum of the Twelve Apostles

## Proclamația despre familie – cuvinte de la Dumnezeu

Vârstnicul Ronald A. Rasband  
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

---

*The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.*

This general conference of October 2025 marks the 30th anniversary of the announcement of “The Family: A Proclamation to the World.” By divine design, this proclamation, with its revelatory words, was created to “maintain and strengthen the family as the fundamental unit of society.”

Everyone belongs to a family, whether you are a mother, father, daughter, son, grandchild, grandparent, aunt, uncle, brother, sister, or cousin. Most importantly, each of us is, as the proclamation states, “a beloved spirit son or daughter of heavenly parents ... [with] a divine nature and destiny.”

When I was called to the holy apostleship in 2015, I was advised, “This proclamation is now yours. Your name [pointing to the words ‘Council of the Twelve Apostles’ in the title] is right here. Feel it and teach it like you own it.”

I love the family proclamation. I have testified across the world from Africa to Australia and everywhere in between of the role of the family in God’s eternal plan. The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.

Remember, brothers and sisters, as I said in a previous general conference from this very pulpit, “Words matter.”

Let me give you some background about the proclamation as a core message of what we believe.

In 1994, a year before the proclamation was

---

*Proclamația are o origine divină, așadar trebuie s-o tratăm cu pioșenia pe care o merită cuvintele de la Dumnezeu.*

Această conferință generală din luna octombrie a anului 2025 marchează cea de-a 30-a aniversare a anunțului despre „Familia: proclamație către lume”. Prin plan divin, această proclamație, conținând cuvinte revelatoare, a fost creată „să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății”.

Fiecare face parte dintr-o familie, fie că sunteți mamă, tată, fiică, fiu, nepot, bunic, mătușă, unchi, frate, soră sau văr. Cel mai important, fiecare dintre noi este, așa cum se afirmă în proclamație, „un fiu iubit sau o fiică iubită de spirit ai unor Părinți Cerești... [cu] o natură și un destin divine”.

Când am fost chemat să slujesc în apostolatul sfânt în anul 2015, am fost sfătuit: „Această proclamație este acum a ta. Numele tău [indicând cuvintele „Consiliul celor Doisprezece Apostoli” din titlu] este chiar aici. Simte învățăturile ei și propovăduiește-le ca și cum ar fi ale tale”.

Îmi place proclamația despre familie. Am depus mărturie în întreaga lume, din Africa până în Australia și peste tot, despre rolul familiei în planul etern al lui Dumnezeu. Proclamația are o origine divină, așadar trebuie s-o tratăm cu pioșenia pe care o merită cuvintele de la Dumnezeu.

Aduceți-vă aminte, dragi frați și surori, așa cum am spus la o conferință generală anterioară, chiar de la acest pupitru: „Cuvintele contează”.

Permiteți-mi să vă ofer câteva informații generale despre proclamație ca mesaj central al crezurilor noastre.

În anul 1994, cu un an înainte ca proclama-

presented, the Quorum of the Twelve Apostles discussed how society and governments were pulling away from God's laws for family, marriage, and gender. "But that was not the end of what we saw," President Russell M. Nelson later explained. "We could see the efforts of various communities to do away with all standards and limitations on sexual activity. We saw the confusion of genders. We could see it all coming."

The Twelve determined to prepare a document, an official proclamation, summarizing the Church's position on family. During that year, these Apostles, seers called of God, prepared a declaration about the family. President Dallin H. Oaks recalled they prayerfully turned to the Lord for "what [they] should say and how [they] should say it." They presented it to the First Presidency—Presidents Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, and Thomas S. Monson—for their consideration.

Just months later, in March 1995, President Hunter passed away, and President Hinckley became the 15th President of the Church. The proclamation was now in his hands. When would be the right time to make this declaration to the Church? That time came six months later.

Days before the September 23 general Relief Society meeting that preceded general conference, President Hinckley and his counselors met in counsel with the Relief Society General Presidency. The sisters, like the Apostles, had been weighing concerns about women and families. They had focused the upcoming meeting on families.

President Hinckley was scheduled to address the women at the gathering. He had been pondering the direction of his remarks. As the discussion progressed, he referred by name to the newly created but not yet public "The Family: A Proclamation to the World." Was this women's meeting the right setting to make the decisive declaration about family?

Relief Society General President Elaine Jack later explained: "We didn't know what the proclamation on the family was at that time. ... [W]e could tell by the title, but we felt anything on the family ... would be a positive thing. ... I felt very positive that we had members of the Quorum of

ția să fie prezentată, membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli au discutat despre modul în care societatea și guvernele se îndepărtau de legile lui Dumnezeu privind familia, căsătoria și genul. „Dar acestea nu au fost toate lucrurile pe care le-am văzut”, a explicat președintele Russell M. Nelson mai târziu. „Puteam vedea eforturile diferitelor comunități de a se dezice de toate standardele și limitările cu privire la activitatea sexuală. Am putut vedea confuzia cu privire la gen. Am putut vedea că toate acestea vor fi din ce în ce mai prezente.”

Cei Doisprezece au hotărât să pregătească un document, o proclamație oficială, care să rezume poziția Bisericii cu privire la familie. În timpul aceluiași an, acești apostoli, văzători chemați de Dumnezeu, au pregătit o declarație despre familie. Președintele Dallin H. Oaks și-a amintit că ei s-au întors către Domnul, rugându-se, pentru a ști „ce să [spună] și cum să o [spună]”. Ei au prezentat-o Primei Președinții – președinților Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley și Thomas S. Monson – pentru a o lua în considerare.

Câteva luni mai târziu, în luna martie a anului 1995, președintele Hunter a decedat și președintele Hinckley a devenit al 15-lea președinte al Bisericii. Acum, proclamația era în mâinile sale. Când avea să fie momentul potrivit pentru a face această declarație Bisericii? Acel moment a venit șase luni mai târziu.

Cu câteva zile înainte de Adunarea generală a Societății de Alinare din data de 23 septembrie, care a precedat conferința generală, președintele Hinckley și consilierii lui s-au sfătuit cu Președinția generală a Societății de Alinare. Surorile, asemenea apostolilor, erau îngrijorate cu privire la femei și familii. Ele stabiliseră ca la adunarea următoare să se concentreze asupra familiilor.

Președintele Hinckley trebuia să se adreseze femeilor la adunare. Se gândise la mesajul cuvântării lui. Pe măsură ce discuția a progresat, el s-a referit pe nume la proclamația creată recent care nu fusese încă făcută publică, „Familia: proclamație către lume”. Era această adunare a femeilor cadrul potrivit pentru a face declarația decisivă despre familie?

Președinta generală a Societății de Alinare, Elaine Jack, a explicat mai târziu: „Noi nu știam, la momentul respectiv, ce era proclamația despre familie... Ne puteam da seama după titlu, dar simțeam că orice învățătură despre familie... era un lucru pozitiv... Aveam un sentiment puternic



Father's family. No one knows you better or cares more deeply about you than He does. Turn to Him; pour out your heart to Him; trust Him and His promises. You have family in your Savior, Jesus Christ, who loves you. He came to earth to atone for our sins and bear the burden of our mistakes and our very bad days. He understands what you are facing and feeling. Turn to Him; trust He will send the Holy Ghost to be with you, lift you, and guide you. Feel Their love that "sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; ... it is the most desirable above all things ... and the most joyous to the soul."

All of the Lord's Apostles love you dearly. We pray for you and seek the Lord's guidance for you. Stay with us. You live in challenging times when the adversary seeks to make you his. Do not be drawn off. And if you are, come back. Our arms reach out to you, as will those of others who love you.

The proclamation states, "Parents have a sacred duty to rear their children in love and righteousness." The Book of Mormon provides a second witness to this truth. In the first verse of the first chapter, we read, "I, Nephi, having been born of goodly parents." How many of us have started the Book of Mormon—and started again and again—and in the process committed those words to memory? Commit them to heart.

One of my favorite statements in the proclamation is this: "Happiness in family life is most likely to be achieved when founded upon the teachings of ... Jesus Christ."

Who does not want to be happy?

And what are the teachings of Jesus Christ? Again, in the proclamation: "Faith, prayer, repentance, forgiveness, respect, love, compassion, work, and wholesome recreational activities."

Whose life will not be better by applying these key principles? None of us are going to do perfectly; but we can follow President Hinckley's wise words: "Do the very best you can."

We read in the proclamation, "Fathers are to preside ... in love and righteousness," and "mothers are primarily responsible for the nurture of their children." Preside does not mean dominate,

Tatălui dumneavoastră Ceresc. Nimeni nu vă cunoaște mai bine sau nimănui nu-i pasă mai profund de dumneavoastră decât Lui. Întoarceți-vă către El, revărsați-vă inima Lui, încredeți-vă în El și în promisiunile Sale. Aveți o familie în Salvatorul dumneavoastră, Isus Hristos, care vă iubește. El a venit pe pământ pentru a ispăși pentru păcatele noastre și pentru a purta povara greșelilor și zilelor noastre foarte rele. El înțelege cu ce vă confrunțați și ce simțiți. Întoarceți-vă către El, aveți încredere că El Îl va trimite pe Duhul Sfânt să fie cu dumneavoastră, să vă înalțe și să vă îndrume. Simțiți dragostea Lui care „se răsfrânge în inimile copiilor oamenilor... este de dorit mai presus de toate lucrurile... și cea mai plăcută sufletului”.

Toți apostolii Domnului vă iubesc mult. Ne rugăm pentru dumneavoastră și căutăm îndrumarea Domnului pentru dumneavoastră. Rămâneți alături de noi. Trăiți în vremuri de încercare în care dușmanul caută să vă facă ai lui. Nu vă îndepărtați. Și, dacă v-ați îndepărtat, întoarceți-vă. Brațele noastre sunt întinse către dumneavoastră, la fel ca ale celor care vă iubesc.

În proclamație se spune: „Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și neprihănire”. Cartea lui Mormon oferă o a doua mărturie a acestui adevăr. În primul verset al primului capitol, citim: „Eu, Nefi, fiind născut din părinți de seamă”. Câți dintre noi nu am început Cartea lui Mormon din nou și din nou și, în acest proces, am memorat acele cuvinte? Păstrați-le în inimă.

Una dintre afirmațiile mele preferate din proclamație este aceasta: „Fericirea în viața de familie este cel mai probabil obținută când este zidită pe învățăturile [lui] Isus Hristos”.

Cine nu dorește să fie fericit?

Și care sunt învățăturile lui Isus Hristos? Din nou, citim în proclamație: „[Credința, rugăciunea, pocăința, iertarea, respectul, dragostea, compasiunea, munca și activitățile] de recreere sănătoase”.

Viața cui nu va fi mai bună dacă pune în practică aceste principii cheie? Niciunul dintre noi nu se va descurca perfect; dar putem urma cuvintele înțelepte ale președintelui Hinckley: „Faceți tot ce puteți”.

Citim în proclamație: „Tații trebuie să prezideze... cu dragoste și neprihănire” și „mamele sunt, în primul rând, responsabile pentru îngrijirea copiilor lor”. A prezida înseamnă a domina,

and nurture does not mean a secondary role. God has given men and women different but equal and essential roles that complement each other.

Let me share a personal story.

My wife and I learned to work better at being equal partners after one day when I decided to make an important decision without consulting her. My action surprised her, took her off guard, and put her in a very difficult situation. Afterward, she put her hands on my shoulders and firmly said, "Ron, please, never do that to me again." We have pretty much been on the same page ever since.

We find in the family proclamation: "Fathers and mothers are obligated to help one another as equal partners."

Equal is a word that matters. Over the years, as Sister Rasband and I have worked together in what the proclamation describes as our "sacred responsibilities," we have shaped an equally yoked marriage. As each of our children is now married, Sister Rasband and I have continued to counsel them and their spouses on how to be equal partners.

When we live with our eyes single to the glory of God, we respect one another and support one another. Those divine patterns of righteousness lead to stability in our individual lives, our families, and society.

Our Father in Heaven has provided the proclamation on the family to help guide us home to Him, to help us learn and be filled with love, strength, purpose, and eternal understanding. With all my soul, I plead with you to live close to Him and His Beloved Son. I promise as you do so, the Spirit will inspire and guide you and help you feel in your heart Their promised peace that "passeth all understanding." In the name of Jesus Christ, amen.

iară îngrijină înseamnă a avea un rol secundar. Dumnezeu le-a dat bărbaților și femeilor roluri diferite, dar egale și esențiale, care se completează reciproc.

Permiteți-mi să vă împărtășesc o poveste personală.

Soția mea și cu mine am învățat să lucrăm mai bine la a fi parteneri egali după o zi în care am hotărât să iau o decizie importantă fără să o consult. Acțiunea mea a surprins-o, a luat-o pe nepregătite și a pus-o într-o situație foarte dificilă. După aceea, și-a pus mâinile pe umerii mei și mi-a spus cu fermitate: „Ron, te rog să nu-mi mai faci aceasta niciodată”. De atunci suntem cam pe aceeași lungime de undă.

Citim în proclamația despre familie: „Tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali”.

Egal este cuvântul care contează. De-a lungul anilor, în timp ce sora Rasband și cu mine am lucrat împreună la ceea ce proclamația descrie ca fiind „responsabilitățile noastre sacre”, am clădit o căsnicie în care fiecare este înjugat în mod egal. Pentru că fiecare dintre copiii noștri este căsătorit, sora Rasband și cu mine i-am sfătuit pe ei și pe soții sau soțiile lor cum să fie parteneri egali.

Când trăim cu ochii îndreptați numai către slava lui Dumnezeu, ne respectăm unii pe alții și ne susținem unii pe alții. Acele modele divine de neprihănire ne conduc la stabilitate în viața noastră personală, în familia noastră și în societate.

Tatăl nostru din Cer ne-a oferit proclamația despre familie pentru a ne ajuta să ne îndrumăm acasă la El, pentru a ne ajuta să învățăm și să fim plini de dragoste, putere, scop și înțelegere eternă. Vă implor din tot sufletul să trăiți aproape de El și de Fiul Său Preaiubit. Vă promit că, dacă veți face astfel, Spiritul vă va inspira și îndruma și vă va ajuta să simțiți în inima dumneavoastră pacea promisă de Ei, care „întrece orice pricepere”. În numele lui Isus Hristos, amin.